

دو ویژگی زندگی امام هادی(ع)؛ امامت در سن کم و تقارن با دوران حکومت متوکل عباسی

معاون ستاد مردمی ستاد احیا امر به معروف و نهی از منکر فارس، نائل شدن به امامت در سن 10 سالگی و مقارن بودن با دوران حکومت متوکل عباسی را دو ویژگی مهم زندگی امام هادی(ع) برشمرد.

همشهری آنلاین: معاون ستاد مردمی ستاد احیا امر به معروف و نهی از منکر فارس، نائل شدن به امامت در سن 10 سالگی و مقارن بودن با دوران حکومت متوکل عباسی را دو ویژگی مهم زندگی امام هادی(ع) برشمرد.

ایکنا نوشت: حجت الاسلام عبدالرضا خوشنویس، معاون ستاد مردمی ستاد احیا امر به معروف و نهی از منکر فارس ضمن تسلیت به مناسبت فرارسیدن سالگرد شهادت امام هادی(ع) گفت: امام هادی(ع) معصوم دوازدهم و امام دهم شیعیان جهان هستند. کنیه آن بزرگوار ابوالحسن صالح و پدرشان امام جواد(ع) و مادرشان سمانه است که در 15 ذی الحجه سال 212 هجری قمری در مدینه متولد شدند.

حجت الاسلام خوشنویس با تصریح اینکه آن امام همام از سن 9 سالگی به امامت رسیدند، گفت: امام هادی(ع) دارای یک زندگی بسیار پرفراز و نشیب بود که 12 سال از عمر ایشان با دوران حکومت متوکل عباسی تقارن داشت.

مدیر اجرایی ستاد احیا زکات فارس، زندگی امام هادی(ع) را دارای دو خصوصیت دانست و افزود: نخستین ویژگی زندگانی آن حضرت سن امامت رسیدن ایشان است. میان امامان شیعه سه امام بزرگوار امام هادی(ع)، امام جواد(ع) و امام زمان(عج) در سن زیر 10 سال به امامت رسیدند که این خود یکی از محورهای پرابهام در مکتب تشیع بود که بهانه گیری هایی به این دلیل به مکتب شیعه وارد می شود.

حجت الاسلام خوشنویس ادامه داد: اما بزرگان مکتب شیعه به این شبهات این گونه پاسخ داده اند که حضرت عیسی(ع) و حضرت یحیی(ع) نیز در سن زیر 10 سال به نبوت رسیدند و به تعبیر قرآن کریم حضرت عیسی(ع) در سن زیر یکسالگی و حضرت یحیی(ع) در سن 10 سالگی به مقام نبوت رسیدند.

این پژوهشگر دینی خاطرنشان کرد: در حقیقت، دستیابی به مقام نبوت و امامت به سن و سال نیست بلکه یک موهبت الهی و آمادگی و ظرفیتی است که باید در درون فرد ایجاد شود؛ این آمادگی ممکن است در سن یک سالگی ایجاد شود.

معاون ستاد مردمی ستاد احیا امر به معروف و نهی از منکر فارس اظهار کرد: در کلام شیعی و علوم معرفت شیعی این سؤالات و شبهات جواب داده شده است و تجربه تاریخ هم ثابت کرده که آنان به دلیل داشتن معرفت بالا، توانایی پیشوایی در سنین خردسالی را داشتند و دلیل آن این است که مناظره های علمی فراوانی برای آنها برپا می شد که در تمام آنها این امامان بزرگوار موفق می شدند. در حقیقت به امامت رسیدن امامان در سنین کم، هم یک اعجاز و هم یک افتخار برای شیعه است.

حجت الاسلام خوشنویس دومین ویژگی دوران امام هادی(ع) را تقارن با دوران حکومت متوکل عباسی دانست و افزود: متوکل عباسی یکی از پلیدترین انسان های دوران خودش بود زیرا مابقی خلفا سعی می کردند مخالفت خود را اهل بیت(ع) بیان نکنند و حتی بسیاری از آنها با شعار اینکه حکومت عباسی احیا حق آل محمد بود بر سر کار آمدند اما متوکل عباسی پلیدی و خباثت را آشکار کرد و با شیعیان، علناً دشمنی می کرد.

مدیر اجرایی ستاد احیا زکات فارس بیان کرد: متوکل عباسی همان کسی بود که دستور داد گنبد و بارگاه امام حسین(ع) را خراب کنند و دستور داد که دست راست زائران امام حسین(ع) را قطع کنند و لعن و نفرین ائمه اطهار(ع) را مجاز شمرد. امام هادی(ع) در زمان این انسان پلید می خواست جامعه شیعه را مدیریت کند؛ یعنی باید کلیه فعالیت های خود را در محیط خفقان انجام دهد که انجام این مهم نیازمند داشتن علم و توانایی زیاد بود و آن امام همام تمام این ویژگی ها را دارا بود.

حجت الاسلام خوشنویس خاطرنشان کرد: سرانجام به دستور متوکل عباسی، امام هادی(ع) در 3 رجب سال 254 در سامرا به درجه

رفیع شهادت دست یافت و بعد از ایشان نیز فرزندشان امام هادی(ع) به امامت رسید.